

GŁOS NARODU

REDAKCJA i ADMINISTR.: KRAKÓW, UL. BOŻ. MIŁOSIĘDZIA 1. TELEFONY REDAKCJI: 101-90, 179-93, TEL. ADMINISTR. 133-44

Rok XLV

Kraków, poniedziałek, 14 lutego 1938

Nr 44

Po rozmowach Hitlera z Schuschniggiem

Wiedeń, 13. II. (PAT). Kanclerz Schuschnigg po spotkaniu z kanclerzem Hitlerem w Berchtesgaden, powrócił dziś z rana specjalnym pociągiem do Wiednia. Na dzisiaj zostało zwołane posiedzenie rady ministrów.

Oficjalny komunikat o rozmowach

Berlin, 13. II. (PAT) Wczoraj wieczorem ogłoszono następujący komunikat oficjalny:

Kanclerz Austrii dr. Schuschnigg w towarzystwie sekretarza stanu Schmidta i ambasadora Rzeszy von Papena złożył wizytę kanclerzowi Hitlerowi w Berchtesgaden.

Podczas wizyty obecny był również minister spraw zagranicznych von Ribbentrop.

Wizyta nastąpiła na skutek zaproszenia kanclerza Hitlera. To nieoficjalne spotkanie odpowiadało obustronnej chęci omówienia wszystkich zagadnień dotyczących stosunków między Rzeszą a Austrią.

Rola Mussoliniego

Londyn 13. 2. PAT. W związku z wizytą kancl. Schuschnigga w Berchtesgaden, miarodaj-

ne czynniki brytyjskie otrzymały wiadomości, że spotkanie Schuschnigga z Hitlerem doszło do skutku za wiedzą Mussoliniego. Wiadomości uzyskane zarówno w Wiedniu jak i w Rzymie wskazywać miały na to, że kancl. Hitler nie zadowolony z funkcjonowania układu niemiecko-austriackiego z 11 lipca ub. r. zagroził wypowiedzeniem tego układu. Sprawa ta stanowiła jeden z głównych elementów przemówienia kanclerza Niemiec w Reichstagu w dn. 20 bm.

Mussolini, zdając sobie sprawę, że stanowiłoby to poważne nadwyrężenie „osi Rzym—Berlin“ zdecydował się miał do wpłynięcia na kancl. Schuschnigga, aby raz jeszcze spróbował porozumieć się z kancl. Hitlerem co do trwałości i działania tego układu. Miarodajne czynniki brytyjskie prze-

konane są, że poza tym zakres rozmowy w Berchtesgaden nie wykraczały.

Czy niemieccy generałowie zbiegli do Austrii?

Wiedeń, 13. II. (PAT). „Politische Korrespondenz“ stwierdza w brew pogłoskom, że władzom austriackim nic nie jest wiadomo, jakoby do Austrii mieli przybyć niemieccy generałowie i jakoby mieli oni prosić o pozwolenie na pobyt w Austrii. Zaprzeczeniem tym rząd austriacki pragnie położyć kres pogłoskom na temat ostatnich wydarzeń politycznych w Niemczech oraz ich oddźwiękowi na terenie Austrii.

Finlandzki minister oświaty w Warszawie

Warszawa, 13. II. (PAT). Dziś przybył do Warszawy minister oświaty Finlandii p. Uno Yrjoe Hannula.

Na dworcu głównym dostojnego gościa finlandzkiego witali min. Świętosławski i inni urzędnicy ministerstwa W. R. i O. P.

Po powitaniu min. Hannuli w towarzystwie wicemin. prof. Aleksandrowicza odjechał do przygotowanych dlań apartamentów w hotelu Europejskim.

Morderstwo w Wieliczce

W nocy z soboty na niedzielę dokonano w Wieliczce morderstwa, którego ofiarą padł 35-letni Tadeusz Flasiński. Sprawcą morderstwa jest 18 letni parobek Antoni Gruca, który wraz z dwoma towarzyszami, Karolem Zychem i Józefem Kasprzykiem przybył ze wsi Zabawy i awanturował się na podwórzu domu przy ul. Niepołomickiej. Kiedy Gruca zaczął strzelać z karabinu, Flasiński chciał go przytrzymać, w tym momencie Gruca wystrzelił i zranił Flasińskiego w pierś. Flasiński po godzinie zmarł.

Gruca i obaj jego towarzyszenie zostali aresztowani i przewiezieni do Krakowa.

Ks. Juliana osobiście będzie wychowywać swą córkę

Haga 13. 2. PAT. Mimo, iż regularnych biuletynów lekarskich już się nie publikuje, lekarz nadworny, dr de Groot, podał do wiadomości, że stan zdrowia ks. Juliana i ks. Beatrycze jest w dalszym ciągu bardzo dobry.

Ks. Juliana karmi sama swą córeczkę. Księżna po powrocie do zdrowia, będzie się opiekować osobiście córeczką bez pomocy pielęgniarek. Jak wiadomo, księżna przeszła przed paru laty fachowy kurs położnictwa i pielęgnowania niemowląt. Ks. Juliana osobiście będzie wychowywać swą córkę.

Zaostrzenie cenzury w procesie pastora Niemoellera

Berlin 13. 2. PAT. Według krążących tu pogłosek ujawnienie skutkiem niedyskrecji szczegółów z procesu pastora Niemoellera przyczyniło się do tego, że na przyszłość powzięte być mają jeszcze ostrzejsze zarządzenia zapobiegające szerzeniu się wiadomości o szczegółach rozprawy.

W Berlinie utrzymują, że proces wznowiony będzie dopiero 19 lutego, liczą się jednak z możliwością, że ze względu na zwołanie Reichstagu na dzień 22 bm. rozprawa może być odroczone na dłużej.

Nad Kalifornią szaleje huragan

San Francisco 13. 2. PAT. Od 17 dni nad Kalifornią szaleje huragan. Jest 16 zabitych i ponad 2000 bezdomnych.

Kryzys rządowy w Czechosłowacji?

Praga 13. II. (PAT). Z kół dobrze poinformowanych donoszą, że premier Hodža zaprosił przywódców partii politycznych celem zasięgnięcia ich opinii co do zmiany obsady poszczególnych tek. — Rozmowy te rozpoczęły się jeszcze przed chorobą premiera Hodży. Z początkiem przyszłego tygodnia zostaną one wznowione, przy czym przywódcy u-

grupowań politycznych wypowiedzieć się mają co do stanowiska ich partii w stosunku do koalicji rządowej. Na razie nie powzięto żadnych decyzji i wszelkie pogłoski na temat rozszerzenia podstawy parlamentarnej rządu lub dotyczące kandydatur do tek ministerialnych, są na razie przedwczesne.

Ciężkie chwile stolicy Chin

Hankou, 13. II. (PAT). Pomimo codziennych natorów japońskich miasto, jest przeludnione. Przebywa w mieście około 100 tysięcy uchodźców. Wybudowano szereg schronów przeciwlotniczych, które, które na przeludnionych przedmieściach znajdują się w odległości 100 metrów jeden od drugiego. Hankou jest obficie zaopatrzone w żywność, natomiast uchodźcy cierpią z powodu mrozów i

śmiertelność jest znaczna. Węgiel należy do artykułów bardzo rzadkich i jest nadzwyczaj drogi. Obawiają się również wyczerpania zapasu mleka i wybuchu epidemii. Przez miasto codziennie przeciągają oddziały wojskowe, udające się na front. Chińska obrona przeciwlotnicza nie stoi na wysokości zadania.

Uroczystości w Singapore manifestacją antyjapońską

Tokio, 13. II. (PAT). Agencja Domei donosi z Singapore o przygotowaniach do uroczystego otwarcia brytyjskiej bazy morskiej. Na uroczystości przybyć ma ponad 12.000 osób. Przybędą również trzy krążowniki amerykańskie, co uważane jest za demonstrację przeciwko Japonii. Zaproszono również wiele delegacji indyjskich i chińskich. Spośród Japończyków został zaproszony jedynie

konsul generalny Singapore Okomato, natomiast odmówiono karty wstępu japońskim dziennikarzom.

Komunikat Agencji Domei zarzuca W. Brytanii, iż zmierza on wraz ze Stanami Zjedn. i Holandią do utworzenia antyjapońskiego frontu na Pacyfiku, celem izolowania Japonii.

Udział komunistów w rządzie franc. niemożliwy

Paryż, 13 II. (PAT). Dep. Frot swego czasu odgrywający dużą rolę polityczną, minister spraw wewnętrznych w gabinecie Daladier z czasów zajść 6 lutego 1934 r. wystąpił na łamach „Le Journal“ z artykułem, w którym wypowiada się kategorycznie przeciwko wszelkim pomysłom wciągnięcia komunistów do rządu.

Jak wiadomo, z pomysłem takim wystąpił dep. Paul Renaud, autor koncepcji gabinetu unii narodowej od komunistów do prawicy ochrzczonej nazwą „Gabinet francusko-rosyjski“.

„Gabinet Unii Narodowej — pisze — Frot — miałby jakiegokolwiek szanse realizacji, tylko wów-

czas, gdyby Francja znajdowała się wobec niebezpieczeństwa wojny. W tej sytuacji jednak właśnie nie należałoby stwarzać sobie nowych trudności dyplomatycznych z szeregiem państw przez powołanie do rządu komunistów, których stosunki z Moskwą nie są tajemnicą dla całego świata. Również jeżeli się podchodzi do zagadnienia od strony odbudowy franka i życia gospodarczego, to nie da się pomyśleć współdziałania komunistów w rządzie. Pod jakimkolwiek więc kątem przystępuje się do rozpatrzenia sytuacji politycznej Francji — konkluduje Frot — udział komunistów w rządzie okazuje się niemożliwy.

NA MORSKICH SZLAKACH

Po ośmnastu latach odzyskania polskiego morza

Ośmnaście dopiero lat upływa od wielkiej historycznej chwili, gdy w słotny i zimny dzień lutowy 1920 r. zbrojne oddziały Armii Polskiej dotarły do brzegów morza pod starożytnym Puckiem i objęły w wieczyste już odtąd władanie Rzeczypospolitej nadmorskie ziemie kaszubskie i skąpy, pusty skrawek wybrzeży morskich Bałtyku. Od 18 dopiero lat stoimy znowu twarzą do morza, nad którego brzegami od tysiąca prawie lat, od czasów apostołstwa św. Wojciecha i poczyną państwowo-politycznych Bolesława Krzywoustego, unosi się myśl polska i polska wola mocarstwowa, świadomie, choć nie zawsze skutecznie, a rzadko wytrwale związująca byt Narodu i siłę Państwa z własnym wladarstwem morskim.

Niewiele zastaliśmy gotowego na tym skrawku wybrzeża, gdy przed 18 laty — na fali wielkich powojennych restytucyj dziejowych — wracaliśmy jako państwo i jako Naród nad brzegi siwego Bałtyku. Gotowe były tam tylko wierne, wytrwale, mocne i gorące serca kaszubskie, które przechowały w sobie Polskę jak nieomylny pacierz żywota ludzi dzielnych i uczciwych. W sercach tych przetrwała Polska długie setki lat, podtrzymując swój ścisły związek z morzem. Te serca kaszubskie wyczerpywały wówczas całą rzeczywistość polską nad brzegami Bałtyku. Razem z nimi trwały i przetrwały jedynie stare polskie kościoły Pucka, Swarzewa, Oksywia i inne, a obok kościołów tych odwieczne cmentarze kaszubskie; z głazów kościelnych i z cmentarnych uroczysk były świadectwa, że ziemia ta zawsze Polsce wierności dochowa. Ale poza tym był już tylko szum morza, które uderzało falami o puste brzegi i pytało niecierpliwym głosem dalekich wiatrów świata: z czym przychodzicie, kim chcecie być na tym wybrzeżu?

Nie czekało długo wierne polskie morze na odpowiedź. Po krótkim okresie, jak gdyby onieśmienia czy osławiania się z poczuciem praw i potrzeb narodowych w stosunku do morza — odpowiedź polska przyszła w łoskocie kafarów i dźwigów, wprężniętych w wielkie dzieło budowy portu w Gdyni. Po wodach Zatoki Puckiej i na szlakach żeglownych idących z Gdyni w daleki świat, poczęły krążyć coraz gęściej i śmiałej okręty wojenne Rzeczypospolitej oraz polskie i obce statki handlowe, przychodzące od polskiego brzegu, do polskiego portu po dzieła naszej pracy lub z produktami naszych potrzeb. Z torfowisk i piasków nadbrzeżnych rosła w niebo radosna, młoda, pracowita Gdynia, dziś miasto o przeszło stutysięcznej ludności i wspaniały port handlowy — pierwszy na Bałtyku, a jeden z pierwszych na całym kontynencie Europy. Corocznie dziesiątki tysięcy turystów przepływają już gwarnymi falami przez osiedla Orłowa, Jastarni, Jastrzębiej Góry, Juraty i innych uroczych punktów wybrzeża. Rybacy kaszubszy rozszerzają zasięg swej pracy na coraz dalsze wody Bałtyku i Morza Północnego. Obróty towarowe Gdyni w handlu morskim przekroczyły 9 miln. ton rocznie, ilość statków, które odwiedzają nasz port, przekracza tysiące i rośnie z roku na rok. Pół setki linii regularnych łączy Gdynię z wieloma ważnymi portami 4-ch części świata. Równocześnie wielkie obroty handlowe skupiają się także w Gdańsku, który wrócił do swej roli w polskim handlu zamorskim, jaką wyznacza mu geografia i historia. Oto odpowiedź Polski na pytanie — czym dla nas powinno być i czym jest morze. Taka jest nasza legitymacja w tej pracy, taki jest nasz egzamin wielkich i ofiarnych wysiłków — taki jest nasz czyn morski.

Polska straż na morzu

W dniu 10 b. m. cała Polska obchodziła uroczystość „Dzień Morza”. W tym samym dniu odbywa się corocznie Święto Marynarki Wojennej.

W związku z tymi rocznicami nie od rzeczy byłoby przypomnieć, jakie siły morskie posiadamy na Bałtyku. Wielka jest nasza flota, czy mała?

Niestety ciągle jeszcze nie wielka, chociaż — przyznać trzeba — ruszyliśmy ostatnio z martwego punktu. Ogółem obecnie nasza flota wojenna liczy 20 jednostek. Z tego posiadamy 2 super-kontrtorpedowce po 2.200 ton „Grom” i „Błyskawica”, 2 kontrtorpedowce wysokiego morza po 1.540 ton „Wicher” i „Burza”. Te cztery jednostki floty są na wskroś nowoczesne i pochodzą z lat ostatnich. Nadto w skład naszej floty wchodzi 3 torpedowce, dwie kanonierki i cztery trawlerzy.

Niezależnie posiadamy 3 łodzie podwodne o wyporności 980/1.250 ton „Wilk”, „Ryś” i „Zbik” oraz kilka okrętów pomocniczych.

W budowie znajduje się stawiacz min „Gryf”, oraz dwie łodzie podwodne ofensywne „Orzeł” i „Sęp” budowane na stocznich holenderskich. To wszystko, co narazie posiadamy.

Nie znamy bliżej programu morskiego rozbudowy naszej floty, przypuszczamy jednak, że wkrótce Polska przystąpi do budowy pierwszego krążownika, przy czym nie zaniedbamy dalszej rozbudowy naszej floty wszcz, tj. będziemy nadal budować kontrtorpedowce i łodzie podwodne.

Na zakończenie wypada wspomnieć o inicjatywie budowy ścigaczy. Czy one są i jaką rolę miałyby do spełnienia. Ścigacze są w istocie szybkobieżnymi kutrami, względnie — jak wolimy motorówkami — uzbrojonymi zwykle w 2 aparaty torpedowe i kilka karabinów maszynowych i — co najważniejsze — w aparaty do wyrzucania granatów głębinowych. Owe to bowiem granaty głębinowe stały się skutecznym środkiem do zwalczania łodzi podwodnych. W granatniki głębinowe wyposażone są dzisiaj wszystkie jednostki wojenne, lecz tylko ścigacze — dzięki swej wielkiej szybkości i zwrotności — potrafią wykorzystać ten rodzaj broni przeciw łodziom podwodnym. Ponieważ ścigacze nie działają jednostkowo, lecz przeważnie zgrupowane we flotylach zachodzi obecnie potrzeba wybudowania kilkunastu ścigaczy. Na Bałtyku odegrać mogą w ew. wojnie wcale wielką rolę.

Kronika morska

Francja trzyma straż na Atlantyku

Ogłoszono ostatnie dyslokacje floty francuskiej na rok 1938. Z układu sił wynika, że gros sił przeznaczono do ochrony Atlantyku. Eskadra Północna (Atlantycka) 3 pancerniki, 3 krążowniki opancerzone, 1 krążownik-minowiec, 7 superkontrtorpedowców, 12 kontrtorpedowców, 20 okrętów podwodnych i 1 lotniskowiec (do tego trzeba doliczyć 1 pancernik, 2 superkontrtorpedowce i 7 kontrtorpedowców, będące w rezerwie, oraz liczne lekkie flotylle obrony wybrzeża); Eskadra Śródziemnomorska: 4 krążowniki po 10.000 ton i 3 po 7.700 ton, 11 superkontrtorpedowców, 13 kontrtorpedowców i 15 okrętów podwodnych (do czego należy doliczyć 2 pancerniki, 1 minowiec, 3 krążowniki i 8 superkontrtorpedowców, które znajdują się w rezerwie oraz bardzo silne flotylle obrony wybrzeża stacjonujące w Bizercie i w Tulonie).

Francja trzyma straż na Atlantyku? Wbrew historii!

W. BRYTANIA NA DALEKIM WSCHODZIE.

Stan morskich sił zbrojnych na Dalekim Wschodzie w ciągu grudnia był następujący: 3 krążowniki, 1 lotniskowiec, 1 minowiec, 9 kontrtorpedowców, 6 awizo, 15 okrętów podwodnych, 1 baza dla okrętów podwodnych i 18 kanonierek rzecznych. Baza morska w Hong-Kong znajduje się w pogotowiu wojennym.

Mało — ale jednostek brytyjskich stale przybywa.

Z. S. R. R. BUDUJE...

Dane o rozbudowie floty sowieckiej trzymane są w ścisłej tajemnicy, tak że jedynie skąpe i niepotwierdzone wiadomości przedostają się poprzez granicę. Otóż ostatnio spuszczone na wodę lotniskowiec „Stalin”, zabierający 22 samoloty, a więc o wyporności najwyższej 15.000 ton. Poza tym ukończono budowę krążownika „Kirow” (8.000 ton, 38 węzłów, 9 dział 180 mm); w budowie znajdują się jeszcze 3 takie okręty.

Trzeba zwrócić uwagę na szybkość „Kirowa”. 38 węzłów!!

ST. ZJEDNOCZONE BUDUJĄ KRĄŻOWNIKI Z DZIAŁAMI 203 MM.

Budowa 2 pancerników programu 1937 roku powierzona została dwóm stocznicom państwowym ze względu na zbyt wygórowane oferty stocznicy prywatnych. W ciągu następnego okresu mają być rozpoczęte 2 następne jednostki, tak że w 1942 roku będzie już można nimi zastąpić stare pancerniki „Arkansas”, „New-York”, „Texas” i „Wyoming”, pochodzące z okresu przedwojennego.

Spośród 9 krążowników z działami 203 mm będących w budowie, „Philadelphia” i „Brooklyn” zostaną oddane do służby w styczniu 1938 r.

Dalsze jednostki oddane zostaną z końcem 1938 i 1939 r.

90 PROC. DYWIDENDY PŁACI TOW. OKRĘTOWE.

Specjalnie wysoką dywidendę wypłaciło za rok ubiegły norweskie przedsiębiorstwo armatorskie „D. S. S. Venborg” w Hangesund. Łączna dywidenda za rok 1937 wynosi 90 proc. Wypłacono ją w ratach jako dywidendy zaliczkowe stosownie do stanu interesów w poszczególnych miesiącach. Przedsiębiorstwo armatorskie, którego kapitał akcyjny wynosi 110.000 kor. norw., posiada tylko jeden statek, parowiec „Salonica” (4800 ton. d. w. zbudowany w r. 1912). Statek ten był zatrudniony przez cały rok w trampingu (po części w handlu drzewem z Rosją) i dał akcjonariuszom nadwyżkę bilansową netto w sumie 99.000 koron.

Wojna — czy pokój

Wyścig flotowy rozpoczął się na nowo

Zyjemy w atmosferze pełnej niespodzianek i nieobliczalnych posunięć. Jeszcze niedawno w imię pokoju narody rozbrajały się. Anglia pierwsza wkroczyła na drogę rozbrojenia. Dziś — już nikt nie mówi o rozbrojeniu. Cały świat zbroi się, jak na ironię, w imię pokoju. Pierwszym sygnałem nowego wyścigu zbrojeń było nieprolongowanie przez Japonię traktatu waszyngtońskiego i londyńskiego. Pierwszy ograniczał „kaliber” pancerników (wyporność i działa), 2-gi stosunek flot (paritet). Sytuację jeszcze bardziej zaogniły zbrojenia Włoch. Mussolini w imię „interesów” imperium rzucił wyzwanie Anglii. Anglia wyzwanie to podjęła. Rozpoczęła budowę całej serii nowych jednostek bojowych, w jednej chwili dystansując zbrojenia Włoch i Niemiec. Na drugim krańcu świata poczęły się niespodziewanie dozbierać St. Zjednoczone. Roosevelt już wprost w imię zagrożonego pokoju zapowiedział zbrojenia, jakich świat nie widział. I rzeczywiście miliardy rzucone na zbrojenia dochodzą do cyfr astronomicznych. Co przyniesie nam ten wyścig zbrojeń? Wojnę, czy pokój?

Na razie przyniesie on całemu światu tylko

nowe ciężary finansowe. Pod ciężarem gigantycznych zbrojeń nie jeden kraj załamał się finansowo, nim jeszcze zdążył „przemówić” działa. To jedno jest pewne. Świat dzisiejszy zbroi się kosztem niedojadania, kosztem wzrastającego ubóstwa. Zbrojenia podniosą ogromnie budżety, spauperyzują cały świat.

A potem? Miałyby te miliardy być „wyrzucane”? W tę ewentualność zdaje się już nikt nie wierzy. Wszyscy zdają sobie sprawę, że świat zbroi się do jakiejś „decydującej rozprawy”. Ze nie będzie ona decydującą o tym też wie cały świat. Tylko chyba grono naiwnych, zaślepionych ludzi — filozofów wojskowych — ludzi się że zadadzą przeciwnikowi takie ciosy, które powalą go na oba kolana i na tych kolanach już pozostawią. Jedno złudzenie więcej.

Rozpatrzmy pokrótce zbrojenia „potentatów” morskich. Anglia nakreśliła sobie program minimalny: 25 jednostek bojowych (pancerników i krążowników bojowych) będzie harcowało po morzach w roku 1941. St. Zjednoczone chcą nawet pod względem ilości jednostek bojowych zdystansować Anglię. Na boku bacznie przyglą-

da się tym zbrojeniom Japonia. Wszyscy inni w tym wyścigu zbrojeń nie liczą. Przeciwno komu zbroją się Anglia i St. Zjednoczone? Anglia ma wielu wrogów. St. Zjednoczone jednego — ale niebezpiecznego: Japonię. Jeszcze jeden kraj (poza Francją, Włochami i Niemcami) dozbiera się na wielką skalę. Tym krajem jest Z. S. R. R. St. Zjednoczone odrzuciły wprawdzie propozycję Sowieców odnośnie budowy 2 pancerników, ale i sam przemysł sowiecki potrafił sobie dać radę. St. Zjednoczone i W. Brytania są już silne i będą jeszcze silniejsze na morzu, ale ich pozycja strategiczna z dnia na dzień staje się coraz słabsza. Z Sowiecami dzieje się przeciwnie. Ich pozycja strategiczna, w miarę coraz to większych sukcesów Japończyków poprawia się. Sowieci dozbiorą na morzu odegrają rolę większą w ewentualnym konflikcie, niż dzisiaj jest się im skłonny przyznawać. Chyba, żeby nie doszło do wybuchu na Dalekim Wschodzie...

I ta możliwość istnieje, ale któż w nią jeszcze wierzy?

